

CHEMAREA

TINERIMEI ROMÂNE

ABONAMENTUL :

Pe un an Lei 380—
Pe un jumătate an Lei 180—
Pe 3 luni Lei 100—

Apare sub îngrijirea comitetului de
presă al organizației
„Chemarea Tinerimei Române“.

REDACȚIA :

Cluj, Strada Regina Maria Nr. 11. — Telefon 13—31

ADMINISTRAȚIA :

Cluj, Strada Regina Maria Nr. 19. — Telefon 10—86

Cetățeni! Fraților!

O zi ne mai desparte de alegeri.

La 7 Iulie sunteți din nou chemați în fața urnelor unde veți dovedi lumii întregi că sunten un popor conștient, iubitor de lege, ordine și dreptate, un popor matur, hotărât să-și croiască singur soarta și drumul pe care vrea să-l urmeze.

Veți arăta tuturor acelor cari nesocotesc voința poporului că nu mai suferiți jugul robiei și tutoratul celor de opt ani de zile vă fericește prin politica de săracire și prin promisiuni mincinoase, alungându-i dela cârma țării prin voturile voastre.

Astăzi, când fiecare cetățean cu drept de vot are datoria să-și spună cuvântul răsplat și tare la alegerea reprezentanților națiunii, — cari hotărăsc guvernul de mâine al Țării —, *Maestătea Sa Regele așteaptă cu atenția încordată supremă judecată a poporului, ca să vadă dacă vreți și mai departe pe tronul de erii și azi, sau vreți pe conducătorii firești și cinstiți ai neamului, în frunte cu Iuliu Maniu, cari și-au închinat toată munca vieții lor binelui poporului.*

De votul vostru atârnă cine va governa mâine, soarta voastră și a Țării.

În aceste alegeri hotărâtoare nu poate rămânea nimeni cu brațele încrucișate, căci aceasta ar însemna nepăsare și acceptarea sclăvie.

Cine-și dă votul fără chibzuială, cine se lasă cumpărat și ademenit, nu merită decât disprețul tuturor oamenilor de bine.

Nu ne îndoiți că în urma trecutului curat al Partidului Național-Tărânesc și cinstei exemplare a conducătorilor lui, — care este cea mai bună cheazăie pentru moralizarea vieții noastre publice —, toți veți vota cu roata, semn simbolic, semnul biruinței democrației.

Învieria libertății, a cinstei și dreptății în viața noastră de stat, a democrației și dragostei frățești, depinde de voința voastră, care trebuie să fie și va fi tradusă în fapt de Maestătea Sa Regele.

La 7 Iulie se dă lupta cea mare între asupritorii și prietenii poporului între cei răi și cei buni.

Pregătiți-vă suflați pentru această zi.

Vor încerca să vă împiedice dela votare.

Nu vă lăsați intimidati!

Mergeți voioși, cu rândurile încheiate la urne!

Vor căuta să vă îndârjească.

Păstrați calmul și liniștea, urmați-vă calea înainte și nu băgați în seamă pe oamenii lui Iuda!

Vă vor amenința.

Ați fost doar soldați, toți ați privit moartea în față, doar nu vă veți înfricoșa de lătratul câinilor ciocociți!

Iară dacă vă vor lovi:

Sunteți în legitimă apărare și aveți brațul ofelită și pumnuri noduroase.

Glasul libertății vă cheamă și voi trebuie să răspundeți luând parte la alegeri.

Un vot mai mult pentru roată înseamnă eliberarea țării de sub jugul brătienist, sfârșitul șafului în banii adunați de hârniciia plugarului și pieirea tuturor pungășilor, cari de șapte ani

de zile vă fură cu nerușinare și își bat joc de voi.

Vrem să stărpim răul din rădăcină

Vom băga la pușcărie pe toți mișei!

Vom curăți țara de putregătul spurcat!

De aceea vă zicem :

În ziua de 7 Iulie, ziua de supremă judecată, veți înfrunta orice piedică, veți străbate prin vânt și ploae prin sabie și foc la urne, căci dreptatea este de partea voastră și dela voi atârnă mântuirea neamului și a Țării.

Și apoi să păziți urnele ca pe cea mai mare comoară din lume:

Dovediți că sunteți cu trup și suflet soldați viteji, ostași disciplinați și credincioși ai *Partidului Național-Tărânesc, al cărui semn de biruință este roata, pe care votează toată țara!*

Acum ort nici odată!!!

Cu Dumnezeu înainte!

Chemarea.

Monarhismul nostru.

Vin din capitală, unde, la fel cu toate orașele mari, se ia viața mai ușor. Problemele cele mai importante par a-și pierde din gravitatea lor în imbulzeala și agitația furnicarului, mai puțin harnic ca orașul micilor animale. Sunt însă probleme care pasionează și frământă și unde mai superficiale ale vieții de mare oraș.

Bucureștiul a fost, nu de mult, extrem de agitat; și este azi, oricât ar vrea unii bărbați politici să afecteze o indiferență sau atitudine calmă, extrem de îngrijorat. Toate straturile, toți locuitorii, discută cu pasiune și mult patriotism baza fundamentală a Statului nostru; discută viitorul Monarhiei.

Ciudat este că chiar în cercuri liberale se sugerează, cu sfială încă, trecerea la regimul republican. Majoritatea covârșitoare însă, atât a populației, cât și a conducătorilor este pe calea cea bună: pentru menținerea Monarhiei.

S'ar putea crede că noi tineretul îndurând indirect și direct destule desamăgiri din partea Monarhilor de sânge strein să ne pronunțăm pentru un sistem nou, care are un farmec istoric, o atracție a necunoscutului, pentru republicană. Și totuși nu o facem. Ne revendicăm atâta maturitate de judecată și capacitate de descernământ ca să putem vedea dezastrul ce ar amenința țara noastră prin introducerea regimului republican.

Poporul nostru încă nu este copt pentru Republică și conducătorii sunt și mai puțin apti — cu puține excepții — pentru a face față frământărilor cari s'ar provoca prin alegerile de președinți.

Avem destul cu barbariile alegerilor pentru parlament, și bucuroși renunțăm la puțin atrăgătoarele spectacole, pe care ni le oferă în această materie alte trei State: Mexico, Portugalia și Grecia.

Statul nostru, așezat pe aceste plaiuri, discutate și revendicate cu armele de nenumăratele horde și popoare în trecerea lor pe aici, are nevoie de o așezare fundamentală stabilă. Iar poporul nostru trebuie să înceapă a-și recâștiga încrederea într'o supremă putere, care știe să facă dreptate celor neîndreptățiți, știe să îndrume evoluția națiunii spre cumpile, urcate de popoarele din apus.

Ne înscriem deci cu hotărâre pentru Monarhie, fiindcă ne garantează — chiar și cu greșelile comise o stabilitate în evoluția noastră, ne scutește de frământări care pot deveni fatale existenței noastre de Stat.

Și știind din istoria popoarelor că înlocuirea Regilor a fost întotdeauna dăunătoare, chiar fatală organismelor de State, sperăm că se va găsi, prin consensul țării întregi, și pentru scumpa Românie *soluția salvatoare.*

În loc să fie slăbită, Monarhia trebuie întărită; în loc să fie persiflată ea trebuie ajutată să-și câștige prin muncă, dreptate, înțepciune și iubire, autoritatea necesară pentru a putea conduce o țară spre propășire.

Un raționament calm împreună cu o inimă caldă de iubire ne înrolează în rândurile regalității, cari cer și pentru viitor o *Monarhie, nu un surrogat.*

G. Bob.

Disciplinarea voinței națiunii

Un raid, asemănător unui film de cinematograf, prin șapte state europene, contactul cu șapte popoare deosebite prin grai, cultură, așezământ politic și social, mi-au trezit în suflet un mozaic de dorinți, de speranțe, un chaos de reflexiuni, a căror rezultantă se rezumă într-o credință aproape fanatică: viitorul este al neamului nostru.

Contactul nemijlocit, lipsit de orice notă protocolară, de rigiditate și fastul oficialității, ne-a permis celor câțiva intelectuali români, să tragem din cele mai neînsemnate gesturi, — surprinse în mod instantaneu —, concluzii prețioase, de o netăgăduită valoare pentru aprecierea justă a calităților poporului român și a stărilor noastre. Ni s'a dat ocaziunea să studiem, clasele sociale în preocupările lor de toate zilele, să admirăm ce era demn de apreciat, să ne formăm o justă scară a valorilor ce formează forța și clasarea unei națiuni în concertul popoarelor de pe vechiul continent. Și caracteristică este spontana exclamație a micului grup de prieteni la intrarea în țară: „Nici odată nu m'am reîntors în țară atât de încântat de patria mea“. După splendorile de nedescris; după frumusețea crotitoare; după ce am văzut și gustat toate plăcerile unor instituții de creație occidentală; după ce am admirat din belșug ceea ce secolele fecunde au lăsat drept de moștenire, capo d'opere de artă eterne, și am văzut pagini de istorie scrise de genii uriași; după ce am petrecut zile de neuitat în atmosfera senină și ademenitoare a unei civilizații, ce numără multe, multe veacuri: gândul nostru s'a îndreptat atât de mândru spre Patrie, spre poporul nostru blajin, spre rezervele viitoare epoci culturale. Cele văzute și auzite ne-au smuls de nenumărate ori spontanul adevăr: „Nu suntem ultimul popor de pe lumea aceasta“.

Prin comparație ne-a reușit să ne formăm convingerea, că din punct de vedere cultural, *individual am atins media preaslăvitei culturi occidentale și că în definitiv instituțiile culturale, economice și administrative, reclamate de acea civilizație, nu sunt decât în funcție de paralele*. Oare nu am putea să organizăm căile noastre ferate în așa fel, ca acestea să servească de model? Lipsa de vagoane și locomotive, subvenția liniilor ferate, lipsa de personal instruit, deraerile și toate neajunsurile cu care se luptă Direcția Generală C. F. R., sunt tot atâtea semne de administrație mizeră.

Un împrumut suficient de mare și bine utilizat ar schimba ca prin farmec situația de azi. Și așa oriunde te uiți. Am putea să avem, spre exemplu, una dintre cele mai strălucite opere de pe acest glob terestru, dacă ne-ar reuși să readucem pe fii „rătăciți“ ai națiunii și ce nu s'ar putea face cu paralele, dacă cinstea și simțul de legalitate au pătruns odată în toată fibrele vieții noastre de stat.

Poporul nostru are toate calitățile și țara toate condițiunile naturale necesare unei ascensiuni rapide, în stil american, dar o forță blestemată, inerentă firei românești, se ridică ca un obstacol uriaș în calea realizării acestei posibilități: **voința centrifugală a indivizilor și lipsa simțului de legalitate și de stabilitate a ordinii de stat.**

Nu ne preocupă cauzele multiple, cari au determinat destrăbălarea sufletescă și morală de azi, cu toate urmările triste, le constatăm pur și simplu, stabilind necesitatea unei **reorganizări a voinței naționale, a regenerării, încheurii și îndreptării ei spre un singur obiectiv comun.**

Considerăm pentru prosperitatea ra-

pidă a acestei națiuni ca absolut necesară, imprimarea ritmului național tuturor indivizilor cari se bucură de protecția Statului național.

Disciplinarea voinței națiunii dominante formează însă preocuparea de căpetenie a oricărui intelectual român.

Poate că acestor prefaceri să le premeurgă o epocă de renunțări și sacrificii. Orice bun român va ști să le suporte voios. **Dacă unitatea națională reclamă jertfe, renunțări reciproce, atunci nu cred că se va găsi român care să nu le aducă bucuros. Necesitatea agregării voinței naționale în serviciul unui înalt ideal comun, va trebui să porceadă cu aceeași spontaneitate din toate sufletele, cari bat pentru naționalismul intrinsec.**

Tineretul desbinat azi în diverse tabere, va ști să găsească forța miracu-

loasă, sinteticonul coeziunii voinței naționale, iar drept rezultat, dușmanii de azi pătrunși de importanța marelui opere naționale, își vor întinde o mână frățască.

Cu orice preț, fie chiar a jertfei supreme, trebuie să găsim polul magnetic ca re să atragă cu forță elementară voințele individuale, răzlete, energiile sănătoase cheltuite în van și să le contopească în voința națională. Orice altă activitate politică înseamnă întârziere, îndepărtare dela idealul sumprem, aprofundarea abisului ce există azi între fiii națiunii dominante.

Organizarea și disciplinarea voinței națiunii și-o înscrie tineretul pe steagul său nepătat, iar noi ardelenii începem opera de regenerare pe plaiurile iubitei Transilvanii, rămânând ca tinerimea fiecărei provincii să înceapă munca purificatoare, acțiunea de apostolat, pentru renașterea sufletului colectiv al românismului, la ea acasă.

I. Martalogu.

Cu credință veche la luptă nouă

Se zice, că după terminarea monumentalei piramide Keops, încă secole de-a rândul sfâșia văzduhul freământul duios al ecoului produs de vetelele desparate a miilor de sclavi, cari biciuți și maltratați în mod barbar, prin suferințele lor au făcut să se ridice înspre azurul purpuriu al sferelor înalte, acea capodoperă admirată și astăzi.

Astăzi văzduhul parcă este sfâșiat de un asemănător freământ duios, care nu este altceva decât vuetul jalnic a sufletelor acelora, cari prin abnegația, jertfirea de sine, suferințele și patimele lor de mucenici ai celei mai curate și idealiste iubiri de țară și popor au contribuit la plămădirea și încheurarea în un mănunchi a celor mai mănoase câmpii, a celor mai cristaline văi, a celor mai frumoși și bogăți munți, a celor mai sonor murmurătoare izvoare, a celor mai falnici și ispititori codri, și a celor mai superbe și ademenitoare frumuseți naturale, cari toate laolaltă dau cea mai perfectă capodoperă a naturii: România de azi.

Da, sufletele mari ale martirilor și mucenicilor neamului nu pot avea liniște nici acolo sus în marea fără de prihană a cerurilor, văzând infamia și netrebnicia urmașilor lor, cari făcându-se părtași cu diavolul s'au desbrăcat cu totul de credință și virtuțile strămoșești, au părăsit fără rușinare idealul și s'au pus în slujba materialismului distrugător a tot ce e nobil, a tot ce e moral și înalțător și în consecință a tot ce ne poate garanta existența noastră, ca popor fericit potrivit calităților sufletești și darurilor cu cari am fost înzestrați dela natură.

Și acest vuet duios de neliniște a sufletelor marilor dispăruți, primește timbru sfâșietor de tragic, când împreunându-se în ce armonic cu ecoul produs de oftatele adânci a nemulțumitorilor de azi și îngrijorătorilor pentru ziua de mâine, pornește pe undele văzduhului, pentru ca prin melodia-i divină să ne impresioneze inimile, să ne influențeze înspre bine judecățile, pentru a reveni la ideal și morală, formând idealul și morală curată razimul masiv pentru existența unui stat.

Și când în primăvara anului trecut se pregătise — prin fripturism — cel mai perfid atac pentru răpunerea vajnicilor luptători pentru revenire la ideal și morală, atât de puternic, atât de duios a fost acest vuet, ce sfâșia văzduhul, încât la șueratul lui, prin care ne dădea semnalul desperat al prăpăstiei, ce ne așteaptă dacă nu ne prime-

nim moralicește, era imposibil pentru noi tineri curați în gândire, curați în simțire și nobili în însuflețire să rămânem refractari și să nu ascultăm de glasul pornit din sufletul poporului, ce ne poruncia să sărim în serviciul țării și a neamului, pentruca prin sufletele noastre entuziasmte de însuflețirea idealului curat să dăm mână de ajutor, celora, ce fără a grăța oboșala, fără a renunța la jertfe și sacrificii, conduși de adevărata dragoste de țară și neam duc o luptă de adevărată mucenicie contra imoralității și ilegalității devenite deja percepte pentru guvernării noastre, pentruca prin stărpirea acestora să se introneze cinstea, legalitatea și moralitatea în această țară, care nu are și nici nu poate avea nimic comun, cu acei fii rătăciți ai neamului, cari sunt pe picior de războiu cu cinstea, morală și legalitatea, întrucât aceste sunt însușirile fundamentale ale poporului nostru, și care nu are această bază fundamentală, dă dovadă că a fost adus și asvârlit de valuri în această mare a poporului românesc, care nu i-a primit nici odată ca fii ai săi, întrucât atât în trecut cât și în prezent au fost osândiți de masele compacte ale poporului.

Iată dragi cititori geneza grupării noastre, numită „Chemarea“. Nu s'a format această grupare la indemn venit în afară de sufletul nostru, nu s'a format după parlamentări, după vânat de aderenți, după discuții pro și contra-dictorii, ci s'a format instantaneu pornită din instinctul de conservare a neamului și la porunca precisă și categorică emanată din sufletul poporului, pentru a nu-l lăsa pradă celor ce nu au nimic comun cu fondul sufletesc al său.

Tot în urma instinctului și a unui imbold intern sufletesc s'a raliat gruparea „Chemarea“ grupării politice național-țărănești, ca singura, care se contopește cu sufletul și aspirațiunile întregului popor românesc. În această grupare este acumulată, toată seva națională prin naștere, prin educație, însușiri și moravuri. Aceasta este forța, care plecându-și urechea la bătaile produse de zvăcnirile ritmice și unisone ale inimilor unui neam întreg, înțelege pe deplin glasul acestor bătaii de inimă și se identifică cu ele. Iată misterul neînțelese de acei, cari fiind străini de sufletul poporului, nu sunt capabili să înțeleagă mobilul acțiunilor pornite din sufletul său. Iată deci, că psihicește este foarte clar, logic și nici decum o enigmă — cum e pentru unii

indivizi, — de ce atâta dragoste, de ce atâta alipire sinceră și curată manifestată din partea maselor largi a poporului față de partidul național-țărănesc.

Dar tot prin această contopire suletească dintre popor și partidul național-țărănesc se explică urgia și furia luptelor date cu cele mai mășave, josnice și imorale mijloace contra partidului național-țărănesc de dușmanii pronunțați și nepronunțați ai poporului.

În contopirea suletească, ce există între popor și exponentul său partidul național țărănesc, își văd dușmanii poporului semnul peirii lor din viața politică, dacă nu cumva ar vroi să rupă cu sistemele păcătoase prin cari vin și mențin la putere. Ori, cum venirea lor la putere are unicul scop, prădarea banului public și înfruptarea lor din agoniseala truzii noastre pentru a-și asigura o viață comodă de parazitari, natural că nu le convine să rupă cu tradiția specifică lor, și pentru a-și putea satisface pofta lor diabolică de acaparare trimit, trăsnete și fulgere, contra partidului național-țărănesc, care duce lupta pentrucă venind la putere să introducă în viața de stat cinstea legalitatea și moralitatea și prin o politică sănătoasă să facă să se ivească bunăstarea și mulțumirea suletească a tuturor.

Iată deci, că cinstea, legalitatea, moralitatea și cea mai curată și desinteresantă iubire de Țară și neam, sunt ideile și principiile călăuzitoare ale partidului național-țărănesc și implicit și ale Chemării. Sunt aceste ideile și principiile, cari au luat ființă odată cu zămislirea noastră ca popor, aceste au fost călăuză și firul roșu în întreg decursul istoriei noastre, pentru aceste principii au militat înaintașii noștri și pentru aceste militează astăzi urmașii adevărați ai marilor înaintași!

Tocmai datorită faptului că principiile, de cari se călăuzește partidul național-țărănesc au format și formează patrimoniul scump și comun al fondului sufletesc a poporului nostru au fost izvorul nesecat de apă vie, din care am luat energie și curaj necesar pentru a putea rezista vicisitudinilor și urgiilor vremii, cari s'au abătut asupra noastră. Iată deci cea mai fidelă și mai trainică explicație a încăpăținării conducerii partidului național-țărănesc pe lângă aceste principii.

Da, numai respectând aceste principii și făcând să intre în viața de stat vom putea făuri din scumpa, frumoasa și bogata noastră țară cea ce trebuia deja să fie: o țară în care să plutească fericirea.

Pătrunși fiind până în adâncul inimii de rostul binefăcător a acestor principii pentru viața de stat precum în trecut, astfel în prezent și viitor vom duce cea mai dărză, cea mai inversunată luptă, luptă de sacrificii pentru introducerea în viața de stat a acestor principii, singurele cari ne pot aduce consolidarea și fericirea țării.

Acum, când pornim din nou la drum ținem de a noastră datorință ca să ne reînnoim crezul nostru ca din această reînnoire să luăm energie pentru lupta grea ce urmează să o ducem.

Reluați-vă liniștea voi suflete plutoare de îngrijorarea viitorului nostru, încetați oftatele, voi cei nemulțumiți de azi și îngrijorați pentru ziua de mâine, căci elanul și entuziasmul tineresc s'a raliat cuminenții și priceperii celor mai bătrâni, pentruca prin elan și cumintenie, ambele încălzite la focul cel mai sacru a adevăratei iubiri de Țară și popor să dăm lupta decisivă pentru distrugerea răului, și întronarea binelui în această Țară de D-zeu blagoslovită.

Înarmați cu puterea divină a acestei credinți strămoșești pornim din nou la luptă și cu viziunea sigură și precisă a izbândeii definitive, ce nu poate întârzia.

Al. Horga.

In preajma atacului...

Aerul e fierbinte. Intâmplări stranii plutesc în văzduh. Țara este un imens rezervor de explozibile...

Fulgerările din ochii lui Ion Mihalache la consfătuirea din București, ne urmăresc neconștient, ne tulbură și ne fac să simțim fiori necunoscuți. În ochii lui Ion Mihalache s'au reoglindit licăririle suferințelor concentrate ale unui popor maltrat.

Și ei totuși provoacă!

Provoacă cu o inconștiență îngrozitoare, provoacă sfidător precipitarea grelelor patimi.

Ei, liberalii nu văd de cât până la vârful nasului! Văd numai succesul.

Cași câinii turbați ateargă înainte, încolțind tot ce le cade în drum.

Fiarele sălbatice au fost iarăși des-ocătuite și s'au năpustit asupra credincioșilor.

Vaetele victimelor nu se aud la București!

Di Duca și toți franasovicii tătarești și astupă urechile, nu văd, nu aud, nu

iau nici o măsură, nu dau nici o sancțiune.

Și când te gândești că suntem în preajma atacului!

De o lună aproape durează carnavaul zbirilor guvernamentali, de o lună de zile zgura societății a fost din nou aruncată la suprafață inundând țara, și aceasta, natural pentru asigurarea libertății alegerilor!

Răbdarea acestui popor blajin este din nou pusă la periculoase încercări. A câte-a oară? Până când oare?!

Cinismul ne rânjește în față din toate blăstămățiile, abuzurile și ilegalitățile mecanismului electoral liberal.

Din toate părțile ne vin strigăte de „Tulai!”

„Tulai!”

Strigătul de alarmă al poporului!

Răbdarea e pe sfârșite nu mai poți!

Și voi fanarioși imbecili și blestemați, lipsiți de orice scrupul, totuși provocați?!

Atmosfera e prea încărcată de grele

patimi!... G.

Zările viitorului...

Zările viitorului le privim zi de zi cu fruntea tot mai încrețită de îngândurare. Pretutindeni nori închiși și grei de plumb, apasă peste speranțele milioanei de români.

Suntem un popor care abia ne-am făurit prima treaptă a existenței noastre mondiale: unitatea noastră politică. Energiile noastre moștenite dela strămoșii pierduți în negura vremii, și fermentate în zbuciumul bimilenar al luptei pentru existență, în opresiunea seculară a răsăririi mlădișelor noastre, răzbat azi spontan, țâșnesc cu frenezii pretutindeni, prevestind creația românească.

În existența noastră ca popor, oricât s'ar părea de paradoxal, bimilenara, viețuire cu ușile încuiate, cu ferestrele zăvorite în fața restului lumii, își are roadele ei. Am crescut în întunec! Dar am crescut vânos. Rarele ocazii, când forțele oprimate se scuturau în intensitate, coincideau cu epoci de tumultuoasă frământare a energiilor naționale, neamul nostru a dat istoriei personalități de proporții universale.

Din întunericul vremilor figura lui Ioniță Asan ni se fixează ca atare în momentul creerii unei forme de liberă viețuire a românilor cu bulgarii. Ștefan cel Mare și Mihai Viteazul, cași dincoace Mateiaș Corvinul, sunt culmi ale geniului românesc. Petru Movilă, codificatorul ortodoxiei, e un îndrumător spiritual, care a lăsat linii de lumină pentru conduita credincioșilor, echivalente cu ale celor mai mari papi ai catolicismului.

Dar și mai încoace în timp, genialitatea românească a produs schinteieri cari legitimează credința noastră în destinul strălucit al neamului nostru.

E adevărat, că influența fanariotă a distrus într-o bună parte a neamului românesc mlădițele politice. Le-a distrus sau le-a alterat fundamental. Dar, în acest timp creația culturală și-a luat zborul larg. Când jăcmâneala neofanariotă a clasei „suprapuse” storcea vlagă țărânilor cu cea mai deșănțată nerușinare, apărea pe orizontul creației artistice Eminescu.

Iar când politica de iatac a lui Ion I. C. Brătianu a făcut cea mai proastă pregătire a unui mare război ce o cunoaște istoria armatelor, forțele colec-

tive ale națiunii au ridicat geniului neamului monumentele Mărășești, Mărăști și Oituz.

Ca o răsplată divină pentru cei mulți și anonimi, s'a realizat „România Mare”, pe care am numit-o întâia treaptă a existenței noastre mondiale.

Treapta depe care s'ar cuveni să privim viitorul în față, în ochi cu strălucirea conștiinței mării noastre meniri ca popor.

În loc de aceasta ce vedem?

În țara mare sunt stăpâni oamenii cei mai mici la suflet. Singura lor preocupare e bunul imediat, beneficiul material. În inteligența de cămătar medieval a lui Vintilă Brătianu cine ar îndrăzni să creadă că va găsi o schintie de gând, strălucind pentru viitorul neamului?

Și regimul liberal e prin excelență regimul lui Vintilă, căreia i-se adăogă aroganța neromânească a politicii lui Ionel Brătianu, cel mai perfect adaptor modern al codicelui politicii fanariote.

Priviți jur împrejur.

Dela secătuirea clasei țărănești prin politica de exploatare liberală, secătuire materială careia îi urmează fenomenul de degenerare fizică și spirituală, până la distrugerea continuității dinastiei naționale, liberalii s'au făcut culpabili de toate crimele împotriva viitorului acestui neam.

Politica lor agrară și financiară combinată cu concepția lor socială, au împiedecat și împiedecă eșirea la iveală a forțelor ce sunt în pătura românească a satelor.

Politica lor constituțională împiedecă venirea unui regim normal, liniștitor, care să ofere posibilitatea ascensiunii neamului nostru.

Guvernați de ei ieri și azi, pentru mâine nu ni se deschid decât zări întunecate, ca fețele lor de pirai politici.

Pentru însăși posibilitatea afirmării viitoare a neamului nostru, înlăturarea lor este azi o necesitate istorică.

Tineretului aceslei țări îi revine datoria aceasta.

De aceia el trebuie să fie pregătit la orice jertfă.

Ceasul va suna, curând.

Radu Bratocea.

Sub călcâiul liberal.

Peste două zile partidul „național-zărilor” liberale va încerca siluirea conștiințelor pentru a treia oară, dela unire încoace. Datorită apucăturilor posibile numai la noi partidul liberal face această provocare ca oficialitate, ca guvern, ca „trimișii poporului” pe lângă M. Sa Regele. O face în mod abuziv căci poporul gemând sub călcâiul faptelor partidului instalat provizoriu la putere, numai la așa ceva nu se gândeste, numai de trimișii lui nu-i consideră.

Dornic de putere, de avantajile și bucuriile ei, dar tot atunci perfect conștiu de absoluta impopularitate în rândurile masselor s'a grăbit a anticipa misiunea ce țara-i va încredința? Instalându-se la putere și dictând față și brutal de sus în jos.

Câtă sfidare, la adresa convingerilor politice! Câtă desconsiderare pentru viața politică, și câtă îndrăzneală.

Acel partid care fiind în opoziție are sigure 8—10 mandate de deputați pe țara întreagă, instalându-se la putere, a fost în stare a-și face majoritate. Și și-a făcut de două ori. Speră să-și facă și de data aceasta.

S'a înșelat!

Căci alegătorii dându-și seama că stau în fața unui guvern provizoriu, nu înțeleg a se lăsa îmbătați cu apă rece, nu se lasă nici maltratați, nici intimidați, nici seduși, căci mai presus de voința dictatorială a Șefului liberal, de data aceasta este voința poporului, care peste câteva zile prin sentința-i curajoasă îi va absolve, luându-te de pe umeri „povoara guvernării de sacrificiu”.

Prea a fost dur călcâiul ce a apăsât un popor în mod atât de nemilos și neromânesc.

Partidul liberal de data aceasta va fi trezit din anestezie, brusc va fi adus la realitate și instalându-se apoi adevăratul guvern al poporului românesc, el — partidul liberal — va fi desființat

fără nici o persecuție, va dispărea de pe scena politicii române prin simpla comparație a activității rodnice de guvernare ce va depune guvernul eșit din urnă.

Regimul călcâiului va dispărea în fața faptelor luminoase și dătătoare de viață ale noului guvern, ca bezna nopții în fața soarelui, fără nici o urmă.

Partidul trusturilor economico-financiare nu va mai avea înlesnirile provenite din guvernare perpetuă, din monopolizarea vieții de stat.

Dar când celea aci afirmate s'ar dovede inexacte, atunci să inceteze în Țară ori-ce suspin ori-ce durere. Când regimul călcâiului ar reuși să-și continue drumul, să se impună din nou, atunci poporul nu mai are drept la cărtire, are un singur drept, acela: de a geme sub povoaara ce singur și-a luat asupra-i.

Istoria politică însă are precedente când partide politice au ajuns să se sinucidă — cum e cazul la noi cu partidul liberal — sunt însă rare de tot, cazurile când un neam întreg se sinucide.

Credem în Provedință, credem în ajutorul Aceluia care domnind întreg văzduhul este cărmuitor singur și arbitru drept între bine și rău, că va ști să ea din mâna neamului chiar și în acest al 12-lea ceas otrava liberală menită a stinge viața unui popor care a știut să sacrifice atât de mult pentru a avea viața. Credem că va ști feri poporul de acea cale spinoasă întunecată și infricoșătoare pe care vrea să-l ducă partidul liberal al „naționalizărilor” tancrediene și vintiliste. Poporul în cămințina și inspirația-i sănătoasă ce nu i-a lipsit nici odată, votând semnul roata ○ va învăța roata sorții în spre binele său și al nostru al tuturor.

Cel ce va pune bătă liberală în roata carului pe care merge un neam întreg, sapă groapă fraților săi, dar va pieri și el cu ei.

Dr. A. T. Mureșan.

Chemarea și satul.

Contrabanda schimbării de guvern, făptuită în ziua de 3 Aprilie anul trecut, avea în spate o serie de planuri liberale, menite să distrugă în doi timpi și trei mișcări partidul național de subț șefia dlui Iuliu Maniu, idem partidul țărănesc de subț șefia dlui Mihalache.

Constituția, bunul simț, imensa rezervă de simpatie populară, plăgile de natură morală și economică, lăsate de guvernarea liberală, toate într'un ison concentric pretindeau venirea la guvern a celor două partide, cari aveau mai târziu să se împletească în partidul național-țărănesc. Ziua de 3 Aprilie a fost ceremonia închiderii obloanelor, îndreptată împotriva terapeutice solare. La întuneric se poate înfige mai bine cuțitul în spate. În special, fostul partid național de subț șefia dlui Iuliu Maniu era fâgăduit destrămării. Dezertarea fripturistă, perspectiva unei noi edificii de opoziție, trebuia întregită prin pierderea pavezei populare, prin uluiulă generală și contrariată.

Păsul țărănimii solidarizată în pavază populară a partidului național, nu este exclusiv de natură economică și nu se răsfrânge singuratic în treburile publice ale țării. Acelaș țaran isteț al poetului bănațean Victor Vlad-Delamarina care spusese ungurului din sârbătoarea milenului maghiar că „noi pe aici ne-am pomenit” rostește glacial, „În România mare legea nu-i lege”. Ceeace constituie o preocupare de ansamblu a țaranului nostru alături de durerea nevoilor sale imediate.

Pornind de aici păreriile politice ale țaranului sunt lămurite de noțiuni etice

a cărui rădăcini pornesc din dualismul său religios, de bine și de rău. Impărțea această categorică se face desigur în favorul celor cari vorbesc cu țaranul cum se vorbește cu un semen al tău, nu înstrăinat, ci cu o familiaritate care și-a intrat în sânge și care vibrează de aceleași bucurii și de aceleași suferințe și în dau a celor cari dela izvodul României mari n'au făcut decât să sfi-deze verdictul aspru „În România mare legea nu-i lege”.

Dar data de 3 Aprilie înșeamă tocmai amestecul seninului și al noroiului în mîntea dezorientată a țaranului. Cine putea să descifreze din rândurile vivante ale dramei prin care trecea țara, alături de ospățul de șimbale al băiciului fripturist binele și răul. Țaranul ar fi fost dispus să încheie totul cu gustul comprehensiunii sale față de fatalitate, cu tradițională mișcare din umeri și probabil cu o rustică asvârlitură de scuipat. Căci aici ar fi dus sensibilitatea lui morală, plecată într-o desnădăjduită căutare de liman. Spre părerea de rău, scrâșniță, a ciocilor cu anticipație, lucrurile nu s'au desfășurat astfel. „Chemarea Tinerimei Române” nu i s'a hărăzit decât modestul rol de călăuză și de îmbărbătare. Alături de țărânilor a încheiat în scurt timp o răfuială dificilă delimitând din nou tabăra binelui și a răului public după care neturburat, cu puteri virgine poate să răsune din dou strigătul optimist: înainte!

Petre Domșa.

Impiedecați cu jandarmii a merge pe sate, trimitem alegătorilor cuvântul nostru:

votați ○ roata!

Dați din om în om ziarele și manifestele noastre.

Campania noastră

Intre grele condiții „Chemarea” organizată de tinerii Ardealului a început lupta. Erau împrejurări, când în această țară mai mult poate ca oricând trei persoane mari au fost scoase la marginea drumului politic, ca să câștige trei gologani, trei oameni, cari după ce au discutat cu prefăcute lacrimi în ochi și simpatii diabolice, dacă e bine să continue lupta pentru îndreptarea vieții publice sau să mențină vechiul sistem îngrijind cu dragoste viața exploatorilor țării, și-au ales soluția din urmă.

A început atunci o nebună canoadă împotiva noastră, a ardelenilor, descărând toate tunurile imoralității și calomniei contra partidului național, reprezentantului autorizat și firesc al acestei provincii.

Nu ne-am intimidat însă!

Am mers înainte, căci credința noastră a fost fără șovăire, fără clătinare de balanță, stabilită de disciplina morală a vechiului Ardeal și pe temeliea unei legi veșnice, pe care nimeni n'o poate clinti, nici răsturna.

Am avut și atunci ca și astăzi convingerea, că nu există decât o singură politică bună, aceea care consistă într-o moralitate mai puternică decât cea practică azi față de provinciile unite, căci numai ea este în stare să conducă o țară și s'o ridice față de alte neamuri.

N'am mers cu alte partide, ci ne-am grupat în jurul partidului național, observând de cu bună vreme, că întreaga bază a noii societăți politice creată de liberali și anexele lor, nu e decât un putregai de lasitate și fărnicie; pentru că nimeni afară de partidul lui Iuliu Maniu, n'a îndrăznit să înfățișeze Tronului ca și întregii țări, drumul greșit pe care au impus aceste cadavre ale oligarhiei inchișitoriale, carul vieții viitoare a statului român.

Și pentru că nimeni nu cunoaște condițiile de viață ale poporului românesc ca să poată într-adevăr să facă să înainteze lucrurile spre desăvârșirea aspirațiilor unanimității cetățenilor, afară de partidul pentru ale cărui idei milităm și noi.

Am fost violenți, uneori poate chiar agresivi în expresiile noastre stilistice, dar nu din a noastră vină. Voci amare, voci de umilință și de sărăcie răsuna în Ardeal, cari trebuiau să fie auzite într-o zi și într'un fel, de toată lumea.

Iar lacrimile Transilvaniei au căzut în vulcanice boabe de revoltă pe paginile „Chemării”.

Poporul și-a recunoscut glasul și ne-a urmat. L'am chemat? Nu. Am desfășurat numai steagul pe care n'au fost scrise cuvinte de răsplătă, nici n'a lucit seducătorul aur și țărâtimea ardelenă și-a fixat țesăra democrației pe piept, aruncându-se vitejește în luptă.

Campania noastră a fost terminată nu prin armistițiul de abdicări și nici prin frângerea sabiei la picioarele adversarilor cerând iertare, ci prin marea victorie a partidului național, pe care ardelenii îl iubesc, fiindcă trăesc prin el.

Puteți măsura deci voi, toți ceilalți mai bine stăpânirea noastră cu pădurea de baionete jandarmărești și numără gradele latitudinii „simpatiei” poporului cu termometrul generalui Ștefănescu, decât cu iubirea sinceră a poporului românesc, care conduce spre ecuatorul infinit și minunat de cald al inimei acestei țări.

Să măsurați distanța dela noi până la sufletul poporului — apoi promiteți venirea cerului sfânt în această țară, dar țărâtimea care s'a convins de adevărătatea proverbului „vorbele frumoase nu pun unt pe pâine”, nu vă va urma niciodată.

Ce sunteți voi pentru țaria acestei țări decât ce este rugina pentru fier și

valurile furioase ale fluviilor nebune pentru holdele înfloritoare?

Adunați comori numai pentru a fi împrăstiate în fumul de plăceri, coifuri și săbii pentru a fi ruginite în luptele politice dintre partide, și aur mult, foarte mult aur, numai pentru a fi aruncat în mijlocul târgului de conștiințe.

Și în toate acestea, noi, care în viața noastră românească, bătrână de multe veacuri, n'am cunoscut decât o adâncă Mare de lacrimi și Himalaja nenprocițiilor, suntem biniți de nemernicia sufletului vostru mic.

Aruncați-ne cu pietre și pentru mai departe și trageți apoi clopotele bisericicii oligarhiei și veți vedea cine își va ridica pălăria pentru închinăciune, când glasul strident al aramei furate răsună din turnul babilonienei de jaf și corupție, de silnicie și lasitate.

Faceți acest lucru. Și să vedem dacă toți ardelenii, cei mari și cei mici, cei învățați ca și țărâtimea curată la suflet, nu vor fi de acord cu noi, cei ceia „Chemarea”, ascultați mărturia crucilor înegrite de răutatea vremii, suspinele femeilor văduve ce-și poartă orfanii de mână pe drumurile întunecate de veninul inimei voastre și veți înțelege răspunsul.

Invitați poporul — cu surle și tobe — în palatele voastre somptuoase, în palatele zădărnicei unei vieți și veți căpăta convingerea, că el se simte mai bine în modestele case ale partidului național-țărănesc ridicate din puternice scânduri morale, cari se întind departe în jurul lui până la ultimele puncte ale celor patru raze, decât în palatele voastre acoperite cu lemn de cedru, sau zugrăvite cu cinabru, împrăștiind orbitoarea lumină a decăderii morale, pentru toți aceia, cari astăzi furat, de aurul vostru, nu au nici un câmin.

Pavel Pavel
(Tudor Bălceanu)

Fripturi

Marele maestru de dans al partidului șobolanilor, secția Cluj, dl. Hanzi Giurgiu, a ținut câteva reprezentații ambulante în comuna Voivodeni și în comunele învecinate.

Orchestra a fost compusă din marile bariton Utalea sopraniștul Augustin Pordea. Maestru de cor a fost Alexandru Lepădatu.

La intrarea artiștilor în comuna Voivodeni, s'au tras clopotele „de ghiță” iar poporul i-a primit cu cuvintele: „ieșiți domnilor din sat că prezența dvoastră aduce ghiță și lăcuste pe hotarul nostru”.

Copii zvârleau cu pietre, câinii urlau a pagubă și potop, iar bătrânii și femeile făcând la cruci strigau: iată ucigă-l crucea „Antieristul”!

Totuși, după asta artiștii au făcut cerc în mijlocul comunei și marele maestru de dans Hanzi Giurgiu, după ce și-a suflăcat bine pantalonii a dansat un bărbunc aspru.

„A fost viu aplaudat”.

Dl. Aurel Lazar Decei restauratorul din gara Cluj, a pretins capul de listă liberal în județul Cluj, motivând, că dansul este cel mai popular liberal din întreg Ardealul.

Respins fiind de concurentul său Alex. Lepădatu, Nenea Aurică a plecat imediat la „Șeful” în București dela care a primit asigurări că în loc de cap de listă va fi numit prefect de Ilfov, iar după alegeri, când se va face o largă remaniere Lepădatu va fi sa-

crificat și împărțit ca secretar la prefectura dlui Decei.

Dl. Dr. Aurel Blaga ca dar pentru înscrierea sa în partidul șobolanilor-liberali, a fost numit consilier la serviciul hingherilor al orașului Cluj, cu condiția că șobolanii ajunși la hingheri, nu pot fi „belifi”.

Dl. Lucian Bolcaș ca resplătă pentru munca depusă întru sporirea șobolanilor va fi numit subdirector la Biblioteca Universitară din Cluj, locul rezervat de averescani dlui Agârbiceanu. Cărămida zdrobește de-a lungul și latul dlui Agârbiceanu, ce zici?

Dl. Dr. Petre Metes matador liberal, șobolan botezat, a fost eliminat din partidul fraților Brătianu, pe motivul, că nu dă la cântar decât 48 kg. cu toate că a fost prefect 4 ani de zile.

Botezul dlui Onișor Victor în partidul liberal. Eri s'a sărbătorit cu mare pompă botezul dlui Onișor Victor pentru trecerea sa la legea șobolanilor în partidul brătienilor. Nașii au fost dl. Ioan Andone crișmar dela abator și „Cumătrul bun” din jurul gării Cluj. Preot: dl. Lazar Decei restaurator dela gară. Botezatul a fost uns pe frunte cu măduhă dintr'un ciolan de șobolan proaspăt, care miroasă a milioane, iar numele noului botezat a rămas să fie dat de Șeful dela București.

Felicitările noastre domnule profesor.

Frați alegători!

Maiestatea Sa Regele a poruncit alegeri libere.

Guvernul este dator să îplinească porunca regală.

Slugi necredincioase încearcă să vă sperie și ademenească cu tot felul de minciuni și promisiuni.

Nu vă plecați urechea aceloră, cari v'au înșelat opt ani dearândul.

Nu vă fie frică de amenințări, că legea și dreptatea e cu voi.

Fiecare alegător are dreptul și datoria să voteze.

Datorința fiecărui bun cetățean este să-și scoată certificatul de alegător și să voteze.

Fiiți cu rânduială, dar hotărâți.

Orice vot este hotărâtor pentru soarta noastră și a țării.

Un vot poate resturna guvernul Brătianu.

Dacă vreți dreptate, dacă vreți libertate, dacă vreți un trai mai bun pentru voi și copiii voștri,

dacă vreți o țară fericită căutați să ajungeți în ziua alegerii cu orice preț la secțiile de votare și să

votați cu roata ○

semnul de biruință al Partidului Național Țărănesc.

Dreptatea e cu voi, voința voastră trebuie să învingă, că voi sunteți Țara!

Trăiască Partidul Național Țărănesc!

Trăiască roata ○

Inainte cu Dumnezeu

Cântec popular din Alba

Trăiască lista națională!

Liberal, averescâne
Nu vă cerem vouă pâne,
Pânea voastră e amară
Nimeni nu vă vrea în țară!

Șapte ani făgăduiele
Toți ne-am săturat cu ele
Alții vrem să cârmuiască
Domnu Maniu să trăiască!

Strigă liberalii iară —
Că-i a lor întreaga țară,
Dară țara nu-i azi proastă
Să creadă minciuna voastră.

Toți ne-am săturat cu gluma,
Nu vă vrem, cum nu vrem cântec
Să ne stăpâniți de-acum —
Nu vă lăsați nici decum.

Noi țărâni și domni cinstiți
Nu ne lăsați ispititi
Nici de bani nici de nfricare
Nici de gura voastră mare.

De-am umblat cu coate goale
De-am avut, de nu, în oale
De-a fost bine, de-a fost rău
Nu ne-a lăsat Dumnezeu.

Liberalii nu ne-au scos
Ci numai oase au ros
Rodeți și vă îmbuibăți
Acum pace să ne dați.

Căci dreptatea nu-i la voi
Brătieni și alți ciocoi,
Nici la șapte opt cățăi
Cu zgardă și zurgălăi.

Veniți frați adeverați
Umiliți și cumpătați —
Frați ai bietului popor
Răsăriți pe-acest ogor!

Partidul național
Țărănesc și ideal —
Urta — mulți ani să trăiască
Roata să se învârtească.

Maniu, Vaida, Mihalache
Toți cinstiți și cu dreptate
Ei să vie azi la noi
Nu ne trebuie ciocoi.

Oameni drepti să cârmuiască
Țara să ne înflorească!
Cel de viță românească
Iuliu Maniu să trăiască.

In ziua de 7 Iulie voturile noastre ale tuturor se dau pentru partidul național-țărănesc, nădejdea zilelor noastre de mai bine.

Votați cu toții ○ roata!

Citiți și răspândiți ziarul

Chemarea